

Povala vyzerala dosť zanedbane. Všade prach a pavučiny, lenže tie ma ani náhodou neodradili. Najradšej by som okamžite prekutral každý kút, ale vedel som, že to nestihnem. Opatrne som preto vykročil po známom chodníčku, vedúcom k oknu a internetovej anténe. Keďže ma tentoraz dedo nestrážil, mal som čas dôkladne sa poobzerať.

Pod šikmou strechou boli police plné harabúrd. Hlas v hlave mi vravel, aby som sa tam šiel hneď pohrabať. Ale neposlúchol som ho. Chcel som využiť čas na spoznanie celej povaly. Haraburdy prídu na rad neskôr. A tak som sa tam pomotal. Najprv som sa príšerne bál, že stúpim mimo niektorej hrady a prepadnem sa babke rovno na hlavu. Aj keď, úprimne, vôbec som sa na povale nevedel zorientovať. Netušil som, ponad ktorú izbu práve prechádzam, a tak som pre istotu našlapoval úplne potichu.

Pôjd sa mi zdal obrovský. Predeľovalo ho zopár komínov, ale ani tie mi nenašepkali, ku ktorej izbe patria. Všade však bolo čosi položené či pohodené, niečo bolo poprekryvané starými handrami, niečo ležalo len tak zaprášené. Mal som pocit, že do konca prázdnin mám naozaj čo robiť.

V nose ma odrazu poštekli prach a ja som nečakane kýchol. Rýchlo som si prikryl nos aj ústa, ale neskoro. Kýchanec bol vonku. V nose ma znovu zaštekli, dokelu, to ten prach, a ja som znovu kýchol. Tentoraz tlmene. Nutkanie na kýchanie však neprestávalo, a tak, či som chcel alebo nie, musel som povalu opustiť. A vtedy nastal problém.

Rebrík som síce poskladal, ale ťažké dvierka sa mi podarilo podvihnúť iba trošku. Tá troška bola taká minimálna, že v žiadnom prípade nestačila na zatvorenie dvierok. Bol som v keli.

V zlosti mi napadlo, že ak by musel ísť do nemocnice, určite by som mal čas na skúmanie.

Zlosť mi kazila náladu po celý deň. A keď som znovu dostal na starosť Anču, od jedu som sa takmer rozreval. Opica sa za mnou opäť vláčila ako sopeľ. Opakovala po mne každý môj krok a liezla mi na nervy. Chcelo sa mi jačať. Trochu ma upokojila hra na počítači, ale vysvetľovať dedovi prácu s internetom ma vôbec nebavilo.

Našťastie ani jeho. Posedel pri mne iba chvíľu, stále sa krútil a vrtel, až nakon povedal, že sa cíti čudne a ide si ľahnúť.

V noci babka volala sanitku a ja som sa preľakol. Žeby som to dedovi privolať? Dedo mal horúčku a strašne ho bolelo brucho. Keď som chcel ísť k nemu, babka ma zahнала do izby. Pomáhať dovolila len Šimonovi. Deda som zahliadol iba na okamih, keď ho zdravotníci nakladali do sanitky. Tvár mal popolavú a oči privreté.

„Babka, však dedo neumrie?“ vrhol som sa babke do náručia, keď deda odviezli.

„Nie, čo si,“ pohladkala ma babka po hlave, ale hlas sa jej chvel. „Vraj to bude zápal slepého čreva. A to je dnes už banálna operácia. Len dúfajme, že sa mu to neskomplicuje. Alebo že to nebude niečo horšie,“ babka sa už neudržala a rozplakala sa. Silno som ju objal. Jednak som sa o deda bál a jednak... mal som obrovské výčitky svedomia, že som mu to privolať.

Chvíľu sme sa potom bez slova objímali, pritúlila sa k nám aj Cica, ktorá akoby vedela, že potrebujeme útechu. Spať sme šli v ponurej nálade, ale zaspať nevedela ani babka, ani ja.

Nálada sa jej zlepšila až ráno. Volala do nemocnice, kde jej povedali, že dedo je po operácii, že to bol naozaj zápal slepého čreva a že je v poriadku. Dedo tam vraj ostane pár dní a potom ho pustia domov. A keďže babke povolili návštevu, rozhodla sa, že za ním neodkladne musí ísť. Mne aj Šimonovi nachystala do chladničky kopec jedla, obliekla sa parádnejšie ako inokedy a odfičala autobusom do mesta.

Najprv mi odpadol zo srdca kameň. Čo kameň. Kamenisko. Že bude dedo v poriadku. V duchu som sa zapovedal, že si už nikdy nebudem želať niečo, čo ma potom vydesí. Lenže potom som si uvedomil, že cesta k povale je voľná. Babka bude preč možno aj celý deň. Lebo kým príde do mesta, kým sa v meste dostane busom k nemocnici, kým bude pri dedovi a kým sa vyberie nazad, to tak skoro nedá. A ja, ak otvorím povalu, budem mať dosť času nielen na kutranie, ale aj na zavolanie Šimona, aby ju znovu zatvoril.

Lenže môj brat mal iné plány.

„Postrážiš Anču“, oznámil mi a vôbec sa nepýtal na môj názor. „Ja mám robotu.“

„Hej, s Adelou,“ zavrčal som, lebo jeho príkaz sa mi vôbec nepáčil. „Chcel by som vidieť tú robotu,“ zamračil som sa.

„Keď vyrastieš, pochopíš,“ dal mi brat frčku do nosa.

Síce sa mi to nepozdávalo, ale vedel som, že brata budem potrebovať. Na zatvorenie povaly a tak. Nespokojne som vzdychol, počkal, kým ku mne doveďú Opicu a nechal ich, nech si robia, čo len chcú. Lenže ako sa bezpečne zbaviť aj jej? Ak by si ublížila, bolo by to na mňa. A na povalu aj tak nevylezem bez jej vedomia.

Neuvedomil som si, že hrozne špinavý som aj ja. A tak kým som jednou rukou umýval bratov odťahok, druhou som nechtiac nechal svoje odťahoky na stole, na dverách, a keď som pozrel pod seba, takmer ma vystrelilo. Podlaha bola špinavá od našich topánok.

„Šľak aby to trafil!“ zanadával som si celkom po dospelácky a utekal za Šimonom do kúpeľne. Lenže ten ma z nej vyhodil, lebo jeho zvykom bolo sprchovať sa dlho.

Vôbec som nechápal, čo sa mu stalo. Nájdenie uniformy ním však očividne parádne zamávalo. Až tak, že sa jeho láska Adela odrazu ocitla na druhom mieste.

Keď sme zišli z povaly, Šimon usúdil, že sa obaja potrebujeme osprchovať. Zatvoril dverka a utekal do kúpeľne. Ja som sa pokúšal zahľadiť stopy. Šimon sa totiž špinavými rukami chytil dedovej stoličky, na ktorej teraz svietil parádny odťahok jeho ruky. Lenže...

Gabriela Futová
Očko špehůň
Čo nám dedo nikdy neprezradil

Prvé slovenské vydanie

Vydalo vydavateľstvo Albatros v roku 2022 v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie

Zodpovedná redaktorka Magdaléna Poppelková

Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Jazyková redakcia Marta Jankajová

Ilustrácie Miroslav Regitko

Grafická úprava a sadzba Petra Kozáková

Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:

www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/44 45 20 46